

Abdürrahim Dede'nin sandukası (Üsküdar Mevlevihanesi)

Tezkirelerde belirtildiğine göre Abdürrahim Dede aynı zamanda edip ve şairdir. Şiirlerinde genellikle Şeydâ mahlasını kullanmakla birlikte, Şeydâ mahlaslı diğer şairlerden ayırt edilmek için Şeydâ Dede, Şeydâ Derviş ve Şeydâ Hâfız mahlaslarını da kullanmıştır. Beslediği eserlerin güftelerini kendi şiirlerinden seçtiği bilinmektedir. Şiirleri divan halinde toplanmamıştır; ancak bunların bazı örneklerine mecmualarda rastlanmaktadır. Konya Mevlânâ Müzesi yazmaları arasında (nr. 2163) bulunan mecmua bunlardan biridir.

#### BİBLİYOGRAFYA :

Müstakimzâde, *Mecmûa-i İlahiyyât*, Süleymaniye Ktp., Esad Efendi, nr. 3397, vr. 147<sup>b</sup>; Esrâr Dede, *Tezkire*, Millet Ktp., Ali Emîrî, T, nr. 756, s. 204-205; Fatin, *Tezkire*, s. 228; *Sicill-i Osmânî*, III, 184; S. Ezgi, *Türk Musikisi*, I, 129-130; V, 360-361; *Mevlevî Âyinleri* (İstanbul Konservatuvarı Neşriyatı), İstanbul 1934, VIII, 436-445; S. Nüzhet Ergun, *Antoloji*, İstanbul 1942, I, 167-169; 1943, II, 637, 638; Abdülbâki Gölpinarlı, *Konya Mevlânâ Müzesi Yazmaları Kataloğu*, Ankara 1971, II, 238; Sadedtin Heper, *Mevlevî Âyinleri*, Konya 1974, s. 141-149; T. Kip, *TSM Sözlü Eserler Repertuarı*, s. 88, 186, 201; Öztuna, *TMA*, I, 10; M. Kemal Özergin, "Hâfız Şeydâ Dede'ye Dair Bir Tarih Manzumesi", *Mızrap*, sy. 17, İstanbul 1984, s. 4-6.



NURİ ÖZCAN

#### ABDÜRRAHİM EFENDİ, Abaza Şeyhi

(bk. ABAZA ŞEYHİ).

#### ABDÜRRAHİM EFENDİ, Hoca

(ö. 1066/1656)

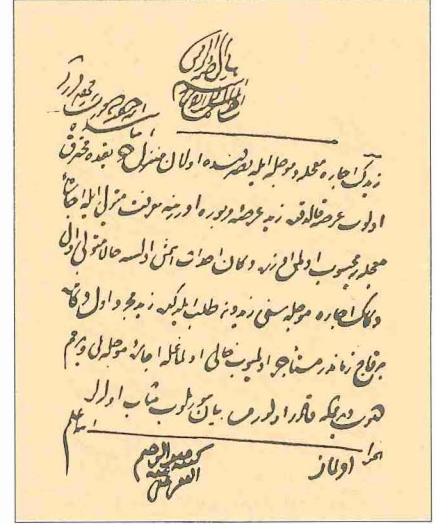
Osmanlı şeyhülislâmı.

Adana'da doğdu. İlk tahsilini tamamladıktan sonra Hüseyin Halhalî ve Sadreddinzâde Mehmed Emin Efendi'den ders aldı. Daha sonra Hoca-zâde Abdülâziz Efendi'ye intisap etti ve ondan mülâzım oldu. 1620-1624 tarihleri arasında Siyavuş Paşa, Hâfız Paşa ve Mustafa Paşa medreselerinde, ardından Sahn-ı Seman, Ayasofya, Süleymaniye ve Sultan Ahmed medreselerinde müderrislik yaptı. Bir süre sonra kadılık mesleğine geçerek 1634'te Yenişehir kadısı oldu. 1638'de önce İstanbul pâyesini aldı, sonra fiilen İstanbul kadısı, 1641'de de Anadolu kazaskeri oldu. Kısa bir süre Adana kadılığı yaptıktan sonra 1645'te Rumeli kazaskerliğine, 25 Nisan 1647'de de şeyhülislâmlığa getirildi.

Abdürrahim Efendi'nin şeyhülislâmlığı döneminde en önemli icraatı, Sultan İbrâhim'in önce hal'ine, daha sonra da katline fetva vermesidir. Bu konuda ocak ağalarını yanına almış, ayrıca ulemanın da desteğini sağlamıştı. 18 Temmuz 1649'da ocak ağalarının aşırı hareketleri sırasında Murad Paşa'nın gadrine uğrayarak azledildi ve Mekke'ye gönderildi. Hacdan sonra Kudüs kadılığına tayin edildi. Bir süre sonra yine ocak ağalarının aracılığı ile İstanbul'a döndü ve kendisine Üsküdar kadılığı verildi. Ağalar Vak'ası (1651) sırasında İstanbul'dan çıkarılarak Belgrad'a gönderildi; 6 Şubat 1656'da orada vefat etti ve Belgrad'da İmâret Camii avlusuna defnedildi.

Müderrislik hayatı boyunca pek çok talebe yetiştirdiğinden "hoca" unvanıyla anılan Abdürrahim Efendi bilgili, dürüst ve doğruyu söylemekten çekinmeyen bir âlimdi. Sultan İbrâhim'in hal'i ve öldürülmesi olaylarının bizzat içinde bulunmuş ve olayların akışında tesiri olmuştur. Kâtip Çelebi, çeşitli konularda onun desteğini görmüş, hatırdan ondan aldığı bilgileri yer yer *Fezleke*'de zikretmiştir (II, 293). Bazı kitapların kenarlarına yazdığı hâşiyeler dışında herhangi bir eseri bilinmemektedir (bk. Uşşâkizâde, s. 196).

ABDÜRRAHİM EFENDİ, Menteşzâde

Hoca Abdürrahim Efendi'nin bir fetvası  
(*İltiyye Salnâmesi*, s. 457)

#### BİBLİYOGRAFYA :

Kâtip Çelebi, *Fezleke*, İstanbul 1287, II, 292-293; Naîmâ, *Tarih*, İstanbul 1281-83, IV, 298, 303; VI, 243-244; Uşşâkizâde, *Zeyli Şakâik* (nşr. H. J. Kissling), Wiesbaden 1965, s. 193-196; Şeyhî, *Vekâiyü'l-fuzalâ*, Beyazıt Devlet Ktp., Veliyyüddin Efendi, nr. 2361, I, vr. 118<sup>a-b</sup>; *Devhatü'l-meşâiyih maa zeyl*, s. 54; *Sicill-i Osmânî*, III, 330; *İltiyye Salnâmesi*, s. 455-457; Uzunçarşılı, *Osmanlı Tarihi*, III/2, s. 467; Tayyib Gökbilgin, "İbrâhim", *IA*, V/2, s. 883-885.



MEHMET İPŞİRLİ

#### ABDÜRRAHİM EFENDİ, Menteşzâde

(ö. 1128/1716)

Osmanlı şeyhülislâmı.

Bursa mahkemesi kâtipi Kurt Mehmed Efendi'nin oğlu ve Menteşzâde Mehmed Efendi'nin damadıdır. Bursa'da doğdu, buradaki tahsilinden sonra İstanbul'a gitti. Minkârizâde Yahyâ Efendi'ye intisap ederek ondan mülâzım oldu. Önce Tütü Latif, Ümm-i Veled, Canbaziye, Süleyman Subaşı, Hatice Sultan, daha sonra Sahn-ı Seman, Zal Paşa, Mihrimah Sultan, Eyüp Sultan medreselerinde müderrislik yaptı. Ardından kadılık mesleğine geçerek Yenişehir ve Edirne kadısı oldu. Bir süre sonra azledilerek on yıl kadar kendisine görev verilmedi. Nihayet kısa bir müddet Üsküdar ve Mısır kadılığı yaptıktan sonra 1705'te İstanbul kadılığı pâyesini aldı; 1708'de de Anadolu kazaskerliğine getirildi. 1711, 1713 ve 1715'te üç